

NAŠA KRALJEVSKA RODBINA NA BLEDU

KAKOR VSAKO LETO, UZIVA NAŠ DVOR TUDI LETOS POCITNICE NA NAŠEM SLOVENSLEM BLEDU, KAMOR JE PRISPEL DNE 14. p. m. ZGORNJA SLIKA NAM KAZE KRALJICO Z VSEMI TREMI PRINCI: PETROM, TOMISLAVOM IN ANDREJEM V SUVOBORSKEM PARKU

Pozdravljeni, bratje, v slovenski domovini!

Zadnje dni je prispelo v svojo »staro domovino« nad 200 naših ameriških rojakov, da obišejo svoje sorodnike in znance in da navežejo tesnejše stike naših prekomorskih organizacij s tukajšnjimi izseljeničnimi ustanovami. Prva skupina je došla 26. p. m., druga večja, ki jo je organizirala naša slov. katol. Jednota, pa 29. p. m. Sprejem obeh je bil veličasten in prisrčen, kakor le morejo sprejeti bratje svoje brate. Dne 26. p. m. se je začel v Ljubljani tudi prvi izseljeničski kongres, a 26. t. m. se vrši veliko romanje na Brezje.

Spodnja slika: p. Kazimir Zakrajšek, dolgoletni voditelj in organizator naših katoliških rojakov v Ameriki pozdravlja prvi transport ameriških Slovencev dne 26. p. m. pred ljubljanskim kolodvorom.

Sprevod prvega transporta naših ameriških rojakov na Miklošičevi cesti.

Spodaj: Velike množice ljudstva prisrčno pozdravljajo naše ameriške brate v Tavčarjevi ulici.

Anton Grdina (v sredini) predsednik Baragove zveze in bivši dolgoletni predsednik K. S. K. Jednote, ki je prispel s prvim transportom in ki bo zastopal Baragovo zvezo pri slavnostih na Brezjah.

Velike vremenske katastrofe skoro po vsej Sloveniji so divjale sredi preteklega meseca, viharji, neurja, toča itd. Škoda je nepregledna. Zgornja slika nam kaže razdejanje v gozdovih na Jelovci.

Na desni: Prof. dr. Anton Breznik, veliki naš jezikoslovec, apostol in varuh pristne, žive slovenske besede, ki je slavil dne 26. p. m. 50 letnico svojega plodonosnega življenja.

Res pridne so deklice v Pamečah pri Slovenjgradcu, kajti letos so si napravile pod vodstvom gđc. učiteljice Ferenčakove same oblečke za procesijo sv. Reš. Telesa in jih lepo okrasile z narodnimi motivi. Na desni: Mladi pevski zbor iz Podbrezja na Gorenjskem, ki se vadi pod vodstvom g. organista Kozjeka za vsakoneedeljsko Alojzijevo pobožnost.

Zatirajmo sadne škodljivce!

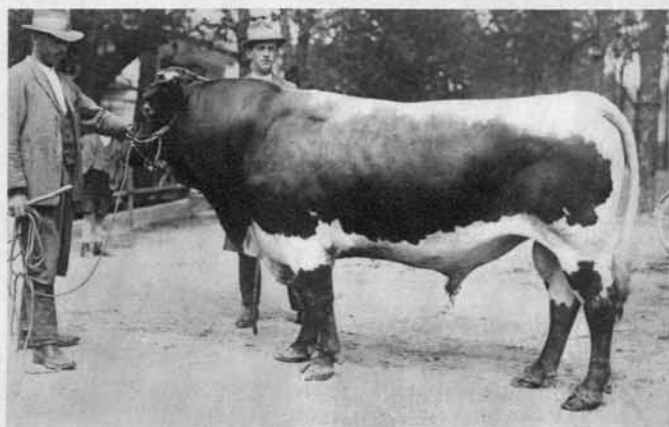
Ob cesti iz Konjic v Poljčane so nasajena sadna drevesa, katera so pa hudo napadle gosenice. Nad škodljivo golazen se je pa spravil vzorni sadjar g. Koželj (X) in jo s svojimi modernimi pripravami v najkrajšem času popolnoma uničil.

Čistokrvna bocker-spanielka s svojimi 5 tednov starimi mladiči, last g. Palčiča iz Ljubljane.

Na levi: Slovenski fantje-mornarji v Tivtu (Dalmacija).

Spodaj: Moščanska dekleta (Moste pri Ljubljani), ki so zadnjo zimo z velikim navdušenjem in uspehom obiskovala ondotni gospodinjski tečaj.

Križajev bik iz Rateč pri Škofji Loki, jugoslov. pinčavske pasme, star polčetrto leto, ki tehta 700 kg.

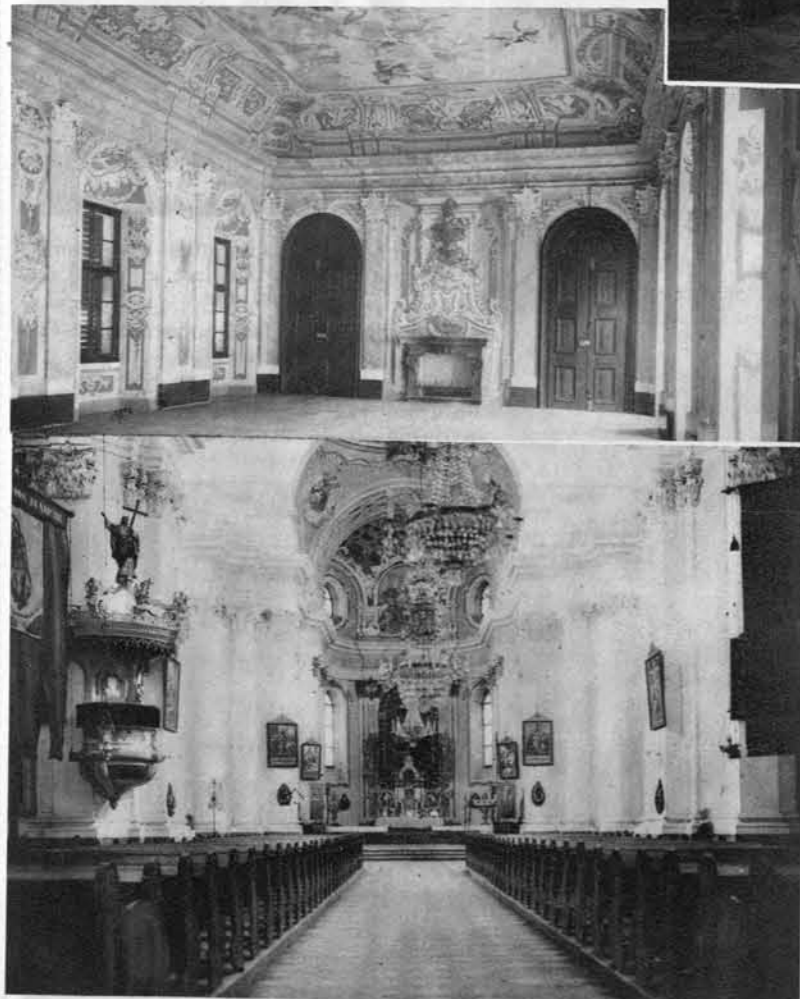

Pogled na Gornji grad, poslopje na desno od cerkve, med drevjem, je škofijski grad.

Na desni: Delovna soba nadšk. Antona Bonaventure.

Spodaj: Slavna dvorana v gornjegrajskem škofijskem dvorcu.

Spodaj na desni: Domača kapela v gornjegrajskem škofijskem dvorcu, kjer nadškof vsak dan mašuje.

Na levi: Notranjščina veličastne gornjegrajske cerkve, v kateri je več prelepih slik Kremser-Schmädta.

Na desni: Pročelje gornjegrajske župne cerkve, ki so jo zgradili ljubljanski škofje, cerkev je ena izmed najlepših renesančnih stavb na Slovenskem.

Na sedanjem domu vlače Antona Bonaventure

Solnčnega popoldneva smo prispeli po 50 km dolgi cesti iz Ljubljane, čez Kamnik, ob potoku Črna in mimo Nove Štiffe v Gornji grad. Obširni gozdovi, ki jih je videti od tu, so skoro vsi last škofijskega veleposestva, a dohodkov nima škofija od njih skoro nobenih, ker stane spravljanje lesa z večine parcel več nego je pa les vreden.

Skozi lep starinski vhod smo zavozili na štirikotno dvorišče, kjer se nam odpre prelep pogled. Desno stranico tvori pročelje mogočne župne cerkve, ostale tri pa škofijski dvorec. Nekoč je služilo obsežno poslopje za benediktinski samostan (l. 1140—1475), pozneje je pa prišlo v last ljubljanske škofije in mnogi ljubljanski škofje so prebili večino svojega službovanja tu, med njimi tudi znameniti Tomaž Hren. Seveda so našli tu tudi svoje poslednje večno počivališče in na steni župne cerkve so vzdani njih nagrobniki.

Legra kraja je prav lepa.

Ta grad je izbral tudi naš poprejšnji vladika za odpočitek v jesenski dobi svojega blagoslovljenega življenja. Seveda ne vsega, kajti v gradu se nahajajo vsi tamošnji javni uradi in mnoga zasebna stanovanja, nadškof sam pa, skromen kakor je bil vse svoje življenje, ima pravzaprav samo dve sobi v II. nadstropju, spalnico in delavnico, eno stanovanje je pa zasedel njegov zvesti Jože, ki mu streže že 31 let. Že v slavnostni številki »Slovenca« ob priliki nadškofove 80 letnice nam je njegov tajnik Jagodič zanimivo popisal, kako preživi visoki dostojanstvenik svoj dan in to se tudi sedaj v Gornjem gradu ni mnogo izpremenilo. Med delom in molitvijo minejo ure od petih zjutraj do desetih zvečer, le kadar ga v tej samotni obišče kak znanec ali častilec, ga sprejme z vso prijaznostjo in gostoljubnostjo ter mu ljubeznivo razkaže vse zanimivosti dvorca in cerkve. Da bi mu Vsemogočni dodelil še mnogo let zaslužnega pokoja.

Pogled na škofijski dvorec izpred župne cerkve, v kotu drugega nadstropja so stanovanjski prostori nadškofa dr. Jegliča.

Na levi: Spalnica vladike Antona Bonaventure, na desno je videti eno izmed dragocenih starih peči.

Spodaj: Salon v gornjegrajskem škofijskem dvorcu.

Spodaj na levi: Na obisku pri nadškofu Antonu Bonaventuri v Gornjem gradu.

Na desni: Pogled na Nazarje, 12 km južno-vzhodno od Gornjega grada, v gradu pod cerkvijo se nahaja uprava gornjegrajskega škofijskega veleposestva.

Na levi: Eden izmed starinskih reliefov, ki so vzdani na zunanji steni gornjegrajske župne cerkve.

KAKAO

in njegovo pridobivanje

Kakao in čokolada veljata pri preprostem ljudstvu pravzaprav še dandanes za nekako potrato, vendar po krivici, kajti oba imata razen prijetnega okusa tudi veliko in zdravo redilno vrednost, česar ne moremo trditi ne o tako priljubljeni kavi in ne o čaju. Prav bi bilo zato, če bi kakao čimbolj izpodrinil ta dva tudi pri širokih plasteh ljudstva.

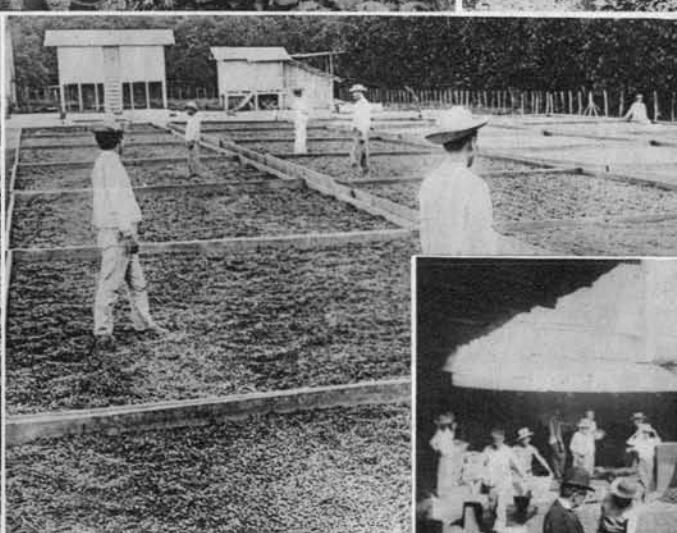
Domovina kakava so obrežne dežele Srednje in severnih delov Južne Amerike, pridelujejo ga pa tudi na nekaterih otokih med Azijo in Avstralijo. Pridelovanje je precej težavno. Kakavovec je 3 do 8 m visoko drevo, ki zahteva enakomerno toplo podnebje, dobro zemljo, mnogo moče in zavetja pred vetrovi. Kakavovec poganja iz debela in vej skoro vse leto rdečkaste cvetove, ki rodijo rumenkaste in rdečkaste sadeže, porjavijo šele suhi. Sadeži vsebujejo mehko in sladko snov, v kateri se nahajajo zrna in iz teh zrn pridobivamo kakao. Sadeži zore 4 mesece in obiranje se vrši dvakrat na leto. Vsako drevo rodi 1 do 2 kg zrn, ki jih je treba skrbno izluščiti iz sadežev, nakar jih namečejo na velike kupe in prepuste 4-5 dnevnomu vrenju. Potem zrna posuše, jim odstranijo olje in pražijo, s čimer je pridobljena tako zvana kakavova snov. Iz te delajo potem tako priljubljene in redilne kakavove pijače in razne vrste čokolad. Odpadke kakavovih zrn uporabljajo tudi v kozmetični industriji, zlasti za izdelovanje finejših mazil in mil.

Pogled na gozd kakava v Ecuadorju. Zgoraj na desni: Obiranje zrelega kakava.

Spodaj: Obiranje kakava; spredaj je videti delavca s prerezanim in zrelim sadežem, v katerem je videti zrna kakava.

Pred veliko tovarno za čokolado v Ecuadorju sortirajo zrna kakava.

Na levi: Kakavova zrna jemljejo iz sadežev.

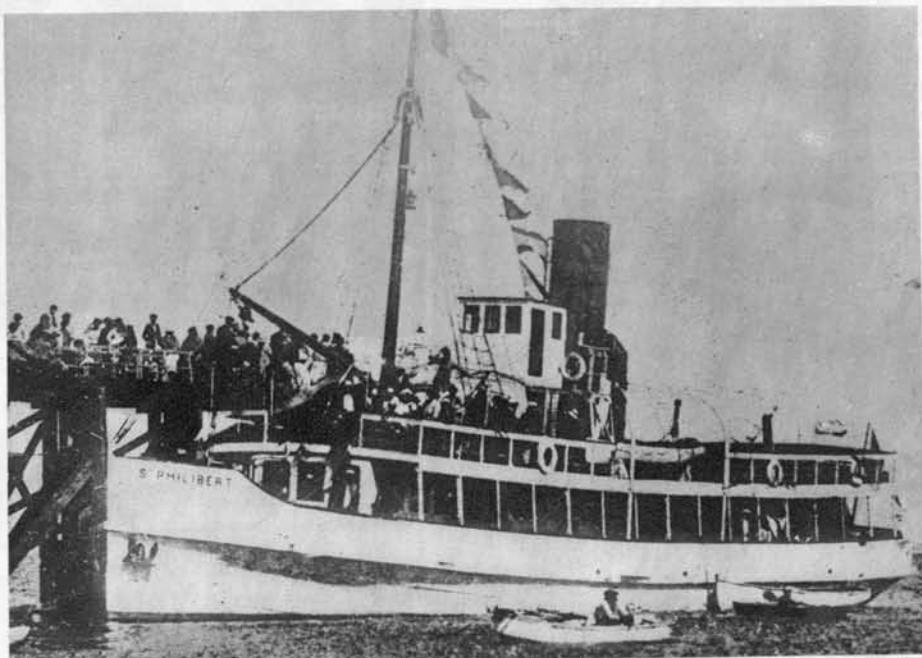

Delavci se vračajo z nasadov kakava v Ecuadorju

Spodaj: Kakavova zrnja spravljajo v vreče, da jih ukreajo na ladje.

Strašna nesreča na morju

V nedeljo, dne 14. p. m., se je med ustjem reke Loire in Noir Montier potopil v velikem viharju mali izletniški parnik »St. Philibert«, pri čemer je našlo strašno smrt v valovih okrog 500 nedeljskih izletnikov. To je ena največjih pomorskih nesreč, kar jih pomni vodna plovba. Spodnja slika nam kaže ponesrečene potnike pri vkrčavanju.

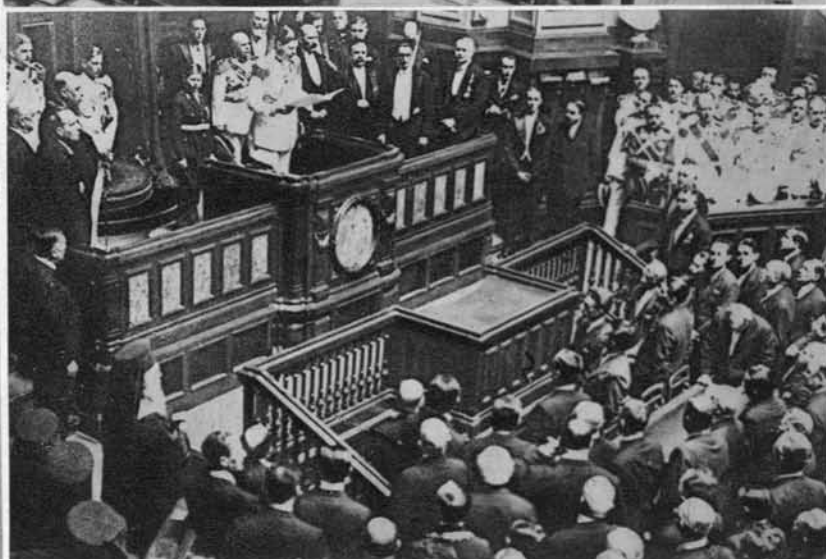
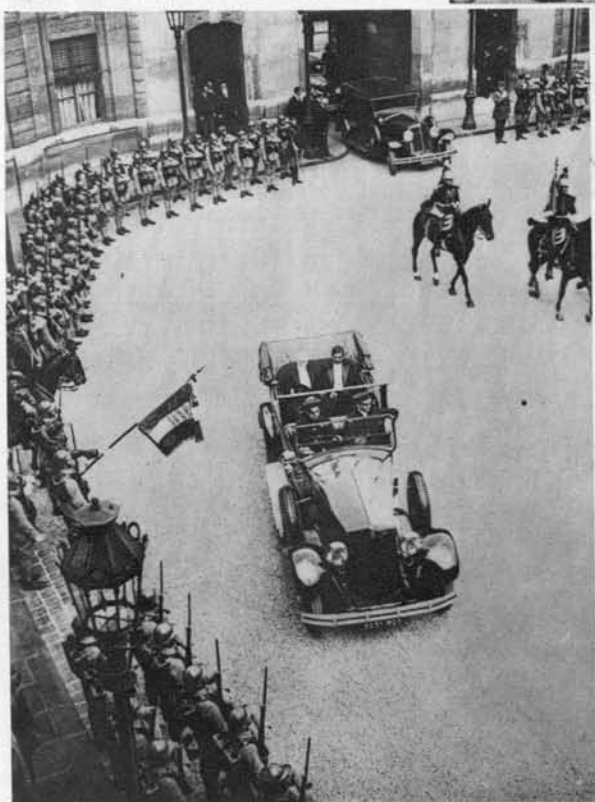

Segura, nadškof v Toledu in španski kardinal-primas, katerega je revolucionarna vlada izgnala iz Španije, ne da bi navedla točne vzroke za ta edinstven korak.

Na desni: Otvoritev kitajskega parlamenta. Po dolgoletnih krvavih državljanskih vojnah se je začelo Kitajski polagoma vračati normalno življenje in pred kratkim je bil v Nankingu odprt celo prvi po vojni kitajski parlament. Spodnja slika nam kaže predsednika republike Ciang Kai-šeka, ki bere svoj otvoritveni govor.

Spodaj: Pavel Doumer, novi francoski predsednik, se pripelje z ministrskim predsednikom Lavalom pred Elysee, sedež franc. predsednika, da prevzame od odstopajočega predsednika Doumergueja svoje posle.

Romunski kralj Karel odvarja novi romunski parlament, ki je bil po stari romunski navadi izvoljen z vladnim nasiljem in potvorbami. Vse pa kaže, da tudi ta parlament ne bo dolgo živel, kajti posamezne stranke, ki so sklenile z vlado volivno zaveznitvo, sedaj druga za drugo zapuščajo min. preds. Jorgo.

Naši otroci

Tone Kralj
naš znani slikar, grafik in kipar v ekstazi.

(Risal H. Smrekar.)

Na desni: »Kdo neki prihaja?«

Zgoraj na desni: Bodoči Paganini.

Prve vaje klepetavosti ob kavi.
Spodaj: Veliko perilo male mamice.

Sportni vestnik

Teniški sport je v Sloveniji gotovo najlepše razvit v Mariboru. SK Rapid je dal dolgo vrsto let prvaka Slovenije. Popularni igralec Leyrer si je pridobil celo mednarodni sloves in je nastopil že ponovno v jugoslovanski reprezentanci. Rapid je pa dobil sedaj močnega tekmeča v SK Maribor, ki bo vzgojil na svojih lepih novih igriščih gotovo mnogo dobrih teniških igralcev, tako da bo prišel gotovo tudi slovenski teniški sport do večje veljave.

Novo lepo teniško igrišče SK Maribor.

Na levi: Blagoslovitev novega teniškega igrišča SK Maribor.

Na desni: Start kolesarjev v Rogaški Slatini ob priliki običajne zvezine dirke v Celje, ki se je vršila 14. p. m.

